

ת"פ 37964/06/13 - מדינת ישראל נגד רוברט סמוילוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 37964-06-13 מדינת ישראל נ' סמוילוב
בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יסמין נוי
נגד
הנאשם רוברט סמוילוב
ע"י ב"כ עו"ד ונטורה דוד

הכרעת דין

מבוא

1. הנאשם מואשם כי בתאריך 25.01.13, בסמוך לשעה 02.45, ברח' מודיעין באזור התעשייה סגולה בפ"ת ניסה לגנוב מצבר משאית השייכת לחברת "פלוינג קרגו", בכך שחתך באמצעות פלייר את כבל המצבר. כן מואשם הנאשם בכך שהחזיק בפלייר המשמש כלי פריצה, ובכך שפירק חלק מהרכב, קרי המצבר, ללא רשות הבעלים.
2. לגרסת הנאשם, עקב תקלה ברכבו הוא החנה את רכבו במקום קרוב יחסית למשאית, ויצא את הרכב כשברשותו פלייר, על מנת לחפש חלק לשם תיקון התקלה. הוא היה לטענתו סמוך למשאית, אולם לא נגע בה ולא ניסה לגנוב את מצבר המשאית.

ראיות המאשימה

3. מטעם המאשימה העידו סייר של חברת "פויינטר" אשר נקרא למקום לאחר שנותק מצבר הרכב, נציג חברת "פלוינג קרגו" ואנשי משטרה. הסייר, **שאול קדם**, העיד כי הגיע למקום האירוע מס' דקות לאחר הקריאה. הוא העיד כי כאשר הגיע למקום הבחין באדם היושב מתחת לתא הנהג וכי כאשר התקרב אליו, עזב האדם את המקום, הקיף את הרכב, והתרחק מהמשאית. לדבריו, קרא לאותו אדם, אשר אין חולק כי הוא הנאשם, אולם הנאשם לא השיב לו. הוא העיד כי הנאשם נראה לחוץ והמשיך ללכת. בשלב מסוים הבין הנאשם כי הסייר ביקש מהמוקד להזעיק את המשטרה, ואז החל ללכת לכיוון הרכב שלו ואמר לסייר כי הוא נתקע עם הרכב, וכי הוא מחפש צינור מים. בשלב זה הרים הנאשם את מכסה המנוע והציג בפני הסייר רישיון נהיגה. משהגיעה המשטרה למקום ניגש הסייר אל המשאית וראה

עמוד 1

את הכבלים של המצברים קרועים ומנותקים, וכן את כלי הפריצה שנתפס.

4. **השוטר מתיתיהו גרינברג** העיד כי הגיע למקום הארוע ופגש את הסייר ואת הנאשם. הוא ערך תחקור ראשוני לנאשם, ובהתאם לטענת הנאשם בפניו בדק באם קיימת נזילה מהרכב, אולם לא ראה נזילה שכזו.

5. **משה תורכיה**, בלש בתחנת פ"ת, הגיע אף הוא אל מקום הארוע, ופגש בסייר ובנאשם. נאמר לו כי לדברי הנאשם יש נזילה ברכב שלו, והוא בדק את המקום בו עמד הרכב אולם לא מצא סימני שמן או מים.

6. **אמיר נעים**, קצין הבטיחות של חברת תובלה יבשתית, אשר חברת "פליינג קרגו" שייכת אליה, העיד כי הגיע אל המשאית יום למחרת האירוע בשעות הצהריים, והבחין בכבל המצבר חתוך. לדבריו זו הסיבה לכך שלא היה מתח במשאית ו"פויינטר" לא "ראו" את המשאית על הצג. העד הבהיר כי החברה נועלת את המצברים באמצעות חלק אשר נקרא "פלח", כדי שלא ניתן יהא לגנוב את המצברים. אותו "פלח" ננעל עם מנעול. כאשר הגיע למקום, ה"פלח" היה פתוח, והוא לא ראה מנעול במקום.

7. **השוטר שלומי ריקמן** ערך מספר דו"חות פעולה, בין היתר דו"ח המתעד שיחה שלו עם עובדת בחברת "תעשיות אקולוגיה", הממוקמת לא רחוק ממקום חניית המשאית. לבקשתו בדקה העובדת את מצלמות האבטחה בין השעות 01.00-04.00 לפנות בוקר של יום הארוע, והבחינה באדם אשר החנה את רכבו והסתובב במקום. לדבריה לא ניתן לראות את המשאית במצלמות האבטחה.

ראיות ההגנה

8. **הנאשם** העיד כי היה באזור ת"א בבילוי, החזיר מספר בחורות לפתח תקוה, וכשהחל ליסוע לכיוון ביתו נדלקה נורת השמן ברכב. הוא עצר את הרכב ובשלב מסוים ביקש לפתור את הבעיה בעצמו מכיוון שלא היה מקום לתקן את התקלה באישון לילה. הוא הסתובב עם הפלאייר שנתפס וחיפש פחית על מנת לחזקה אל הצינור הנוזל. לגרסתו לא נגע במשאית, אלא חלף לידה בחיפוש אחר פחית.

דין והכרעה

9. הראיות בתיק זה הינן ראיות נסיבתיות, שכן כמתואר לעיל אין עדות ישירה של אדם אשר ראה את הנאשם מנסה לגנוב את המצבר. לפיכך, על בית המשפט לבחון האם מכלול הראיות שהציגה המאשימה מביא בהכרח למסקנה המפלילה את הנאשם. לשם כך מתבצע הליך תלת שלבי; בשלב ראשון נבחן האם ניתן להשתית על כל אחת מן הראיות ממצא עובדתי. בשלב שני נבחנת מסכת הראיות

כולה לשם קביעה האם הראיות מערבות את הנאשם בביצוע העבירה, בהערכה המשקללת את ניסיון החיים והשכל הישר. בשלב השלישי עובר הנטל אל הנאשם, להציע הסבר העשוי לשלול את ההנחה המפלילה.

10. אפתח בבחינת כל אחת מן הראיות עליהן מתבססת המאשימה. **הסייר שאול קדם** הסביר כי הקריאה להגעתו למקום נעשתה לאחר שהתקבל דיווח על ניתוק המצבר מהמשאית. לדבריו חלפו כחמש דקות מזמן קבלת הקריאה ועד שהגיע למקום, וכאשר הגיע לא ראה אף אחד במקום מלבד הנאשם (ע' 5 ש' 3-2). הוא הבהיר כי כאשר הגיע למקום לא חשד מלכתחילה בנאשם, שכן סבר כי ייתכן שמדובר בנהג המשאית. חשדו התעורר כאשר הנאשם לא ענה לו והתרחק ממנו. רכבו של הנאשם היה במרחק של כ-150-200 מ' מהמשאית, ואף כי לא ניסה לברוח ממנו, ניכר היה כי הנאשם הולך מהר ואינו רוצה לשתף פעולה עימו. לדבריו, ההתנהגות של נהגים אשר פוגשים בו הינה בדרך של שיתוף פעולה עימו, שכן נתקעו בדרכם, אולם בניגוד לכלל, הנאשם היה לחוץ וניסה להתרחק כאשר הסייר התקרב.

11. קדם העיד כי כאשר הגיע למקום היה הנאשם "**מתחת למשאית**" (עמ' 4 שורה 27), וכאשר התקרב עם רכבו למשאית קם הנאשם והקיף את המשאית מן הצד השני. הוא אישר כי לשוטר בשטח אמר כי: "**ראשו** (של הנאשם) **היה בתוך המשאית**". בעדותו הסביר כי: "**ראשו לא היה בתוך המשאית אלא מתחת למשאית**", וכאשר נשאל לשימוש במילה "מתחת" הסביר כי הנאשם לא שכב מתחת למשאית ולא היה בתוך תא הנהג אלא היה בין תא הנהג למצברים שמונחים מאחור (עמ' 7 שורות 1-9). הוא הדגים בבית המשפט כי הכוונה הינה שהנאשם היה מכופף מתחת לתא הנהג, במקום בו מונחים המצברים. לשאלת ב"כ הנאשם אישר כי הכוונה הינה כי הנאשם התכופף ברווח שבין הקבינה לארגז (ע' 7 ש' 7-8). גם בשיחת הבהרה שביצע השוטר ריקמן עם העד, הבהיר העד כי ראשו של הנאשם לא היה בתוך תא הנהג אלא "מתחת", ליד המצברים (נ/1).

לאחר ששמעתי את עדותו והסבריו, התרשמתי כי העד תאר את אותו תיאור עובדתי בכל תאוריו, תוך שימוש במונחים שונים. הוא הבהיר כי כשהשתמש במילים "בתוך" ו"מתחת" התכוון למעשה לכך שהנאשם היה בין חלקי המשאית השונים, מאחורי תא הנהג, מיקום אליו התייחס גם כ"בתוך" וגם כ"מתחת". אין המדובר בשינוי גרסאות על ידי העד אלא באותו תיאור, אותו עשה כאמור תוך שימוש במונחים שונים.

לאמינותו של הסייר תורמת העובדה כי לא העיד כי ראה את הנאשם חותך את הכבלים או מנסה לפרוץ למשאית. הוא דייק בעדותו והעיד בדיוק על מה שראה בעיניו, ולמעשה תאר היכן היה הנאשם, ולא מה עשה באותו מקום.

12. קדם העיד כי כאשר שאל את הנאשם לפשר ידיו המלוכלכות, השיב הנאשם כי הוא מחפש צינור מים (ע' 4 ש' 8-9 וע' 5 ש' 9). לדבריו הנאשם הרים את מכסה המנוע והציג לו רשיון נהיגה רק לאחר שהבין כי קדם ביקש מהמוקד להזעיק למקום את המשטרה. הוא לא זכר אם הנאשם הציע לו לראות

את הנזילה.

13. לאחר שהגיעה המשטרה למקום חזר לקרבת המשאית ואז ראה את כלי הפריצה, אשר היה על גדר הסמוכה למשאית, והציג אותו לשוטר.

14. השוטר **מתיתיהו גרינברג** העיד כי בשעה 02.45 קיבל קריאה מהמוקד בדבר ניתוק מערכת "פויינטר", הגיע למקום ופגש שם את הסייר ואת הנאשם (ע' 10 ש' 20-21). בתחקור ראשוני מסר לו הנאשם כי הכיר בחורה בפאב ולקח אותה הביתה. לדבריו לאחר מכן גילה בעיה במנוע הרכב שלו, עצר וחיפש צינורית במקום. לשאלת השוטר אשר ביקש פרטים על הבחורה, השיב הנאשם כי אין לו פרטים שלה.

15. השוטר העיד כי אף שאינו מכונאי, לאחר שאמר לו הנאשם כי עצר במקום עקב נזילת שמן, הוא האיר עם פנס למקום ולא ראה נזילת שמן, הן במנוע והן על הרצפה (עמ' 11 שורות 7-1).

16. גרינברג העיד כי שוטר אחר שהגיע למקום מסר לו את הפלייר. יובהר כי אותו שוטר אינו עד במשפט, אולם אין מחלוקת כי הפלייר שייך לנאשם. גרינברג העיד כי תחילה השיב הנאשם כי אינו יודע למי שייך הפלייר וכי אינו שלו, ורק כאשר אמר לו גרינברג כי ייתכן ויש טביעות אצבע על הפלייר שינה הנאשם גרסתו, והשיב כי החזיק בפלייר והניח אותו באותו מקום (עמ' 11 שורות 8-12). השוטר הבחין בכבלים החתוכים של המצבר ותפס את הפלייר.

17. **רס"מ שלומי מוסרי** ממחלק זיהוי שרון, קבע בחוות דעת (ת/2) כי הפלייר (ג'בקה) "**יכולה לשמש בין היתר לשבירתם של מנעולי צילינדר המתוקנים בדלתות מבנים ולעקירתם**". הוא ציין כי ביסס את מסקנתו זו הן על אוגדן של מז"פ והן על ניסיונו האישי מעבודתו במשטרה.

כאשר נשאל בחקירה נגדית אם הפלייר נועד לפרוץ רכבים, השיב כי מניסיונו ניתן לפרוץ גם רכב באמצעות כלי זה.

כאשר נשאל אם ניתן לקרוע כבל מצבר של משאית באמצעות כלי זה, השיב כי יש צורך לנסות זאת וכי אין לו מושג. בכנות אישר כי אינו זוכר שנתקל במקרה בו אדם קרע כבל באמצעות כלי זה.

18. נוכח עדותו המתוארת, אין בחוות דעתו תרומה ממשית לראיות התביעה. אף שקבע כי הפלייר יכול לשמש ככלי פריצה, הוא לא ידע להשיב אם ניתן לבצע עימו את הפעולה המיוחסת לנאשם. יחד עם זאת, לא ניתן להסיק את שמבקשת ההגנה להסיק מעדותו, וזאת כי לא ניתן לחתוך את כבל המצבר באמצעות פלייר זה. לפיכך, עדות העד אינה מסייעת באופן ממשי למי מהצדדים - לא הוכח באמצעותה כי הפלייר יכול לשמש לחיתוך הכבל ולא הוכח כי הוא אינו סוגל לכך.

19. **השוטר משה תורכיה** העיד כי תוך מספר דקות משעת הקריאה הגיע אל מקום האירוע. בחיפוש ברכבו של הנאשם נמצא מצבר רגיל של רכב בתא המטען של המכונית. נאמר לעד כי לדברי הנאשם יש נזילה ברכבו, והוא בדק את המקום בו עמד הרכב לאחר שהרכב עזב אל תחנת המשטרה, אולם לא מצא סימני שמן או מים. העד ציין כי אם הייתה נזילה מהרכב, הוא היה רואה אותה כשהרכב עזב את המקום.

20. **אמיר נעים**, עובד בחברת פליינג קרגו השייכת כאמור לתובלה יבשתית, העיד כי במסגרת תפקידו הוא מקבל נתונים מהספקים ובכלל זה מחברת "פויינטר", ספקית האבטחה. העד מסר כי המשאית הנדונה שייכת לחברה, וכי קיבל הודעה לפיה נעשה ניסיון לגנוב אותה.

לדבריו, בכל הזדמנות בה מתח המשאית נעלם, המשמעות הינה שהיתה פגיעה במצבר, והדבר נקרא על ידם ניסיון גניבה. המשמעות של היעלמות מתח המשאית הינה שהמשאית "נעלמת" מצג המסכים, ולפיכך הוא התבקש להגיע פיזית אל המקום ולבדוק באם המשאית נמצאת במקום בו חנתה.

לדברי העד, חברת "פויינטר" מודיעה לבעלת המשאית על היעלמות המשאית מן הצג כארבע חמש דקות לאחר שהמשאית נעלמת (ע' 21).

הוא העיד כי הגיע למקום רק בשעות הצהרים שלמחרת הארוע, וזכר כי שעת הארוע היתה מאוחרת, אך לא זכר אותה במדויק (ע' 21). יצויין כבר עתה כי מעדותו של השוטר ריקמן הובהר כי במהלך הניסיונות לאתר את נציג חברת "פליינג קרגו" נמסר כי אמיר נעים נמצא בשירות מילואים ולכן לא הגיע באופן מיידי אל מקום האירוע.

21. נעים העיד כי שווי המצבר במשאית זו הינו כ-2,800 עד 3,000 ₪, וכי הכבל של המצבר הינו כבל בקוטר של כ-3 ס"מ הבנוי ממאות חוטים דקים. הוא ראה את הכבל כשהוא חתוך בחתך ישר ולא קרוע או פרום. כאמור, העיד כי החברה מתקינה "פלח" על מנת להגן על המצבר מפני גניבות. לדבריו ה"פלח" לא היה שבור אלא פתוח ועקום מעט. הוא הבהיר כי לא ייתכן שמדובר בבלאי, אלא במעשה שיכול להיעשות עם הרבה מאד כח, וכי ייתכן שניסו להזיז את המצבר מתוך ה"פלח".

22. **השוטר סטניסלב מולדבנוב** חקר את הנאשם. הוא אישר כי הטיח בנאשם כי ראו אותו מכניס את הראש לתוך הקבינה. לדבריו שאב מידע זה מדו"ח הסייר של חברת "פויינטר". הוא עמד על כך כי לא פגש בסייר עצמו וכי למיטב זכרונו לא שוחח איתו בטלפון אלא הסתמך על חומר כתוב שנמסר לו. מעדותו ברור כי המסקנה שראשו של הנאשם היה בתוך הקבינה הינה מסקנה שגויה אשר נעשתה תוך פרשנות של השוטר לכתוב בדו"ח, שכן בדו"ח לא נכתב כי ראשו של הנאשם היה בתוך הקבינה, אלא כי היה בתוך המשאית, כמפורט בעדות קדם לעיל.

באשר לטענת הנאשם כי הייתה נזילה ברכב, העיד השוטר כי הרכב הגיע במצב של נסיעה אל תחנת המשטרה.

23. **השוטר שלומי ריקמן** ביצע כאמור מספר פעולות בתיק. בין היתר ערך מזכר אודות שיחה שלו עם איש מז"פ, אשר מסר לו כי אין סימני פריצה על המשאית. מזכר זה הוגש תוך הסתייגות של המאשימה כי עדות ריקמן בענין זה הינה עדות מפי השמועה ואיש המז"פ לא נחקר אודות הדברים ולא הבהיר למה הכוונה בדברים אלו. ממילא, לא מואשם הנאשם בנסיון פריצה למשאית עצמה.

24. **גרסתו של הנאשם** הכילה סתירות רבות והיתה בלתי מהימנה, הן באשר לפרטים המהותיים הנוגעים לאישום והן באשר לפרטי הרקע. הנאשם העיד כי בילה במועדון באזור נמל תל אביב והחזיר שתי בחורות בסמוך לשעה 01.30 לפ"ת, אף כי בחקירתו במשטרה מסר כי המועדון היה באזור התחנה המרכזית בת"א וכי החזיר לביתן 3 בחורות (ת/ש' 1-3-6). יוזכר כי לשוטר שהגיע למקום אמר הנאשם כי פגש בחורה אחת. הנאשם לא ידע לתת הסבר מדוע טרח להחזיר את אותן בחורות לביתן בפ"ת, כאשר הבילוי היה בת"א ואילו הוא מתגורר באור עקיבא. למותר לציין, כי לא ידע למסור פרטים אודות אותן בחורות ובכלל זה את מקום מגוריהן, בו לכאורה הוריד אותן זמן קצר קודם לכן.

בנסיון להרחיק עצמו משעת ההתראה על ניתוק הכבל, כשנשאל אם השעה הייתה בסמוך לשעה 02.30 לפנות בוקר השיב: "**ממש לא, הרבה לפני**", והעיד כי השעה הייתה 01.40 או 01.45, בשונה מגרסתו במשטרה, אז מסר כי הוריד את אחת הבחורות מהרכב בסביבות 02.30 (ת/ש' 1-7-8).

25. הנאשם טען כאמור כי לאחר שהחזיר את אותן בחורות, החל ליסוע לאזור חדרה, ואז נדלקה מנורת השמן ברכב. הוא כיבה את המנוע והמתין מס' דקות. לאחר ההמתנה ניסה להיכנס לתחנת דלק אשר הייתה סגורה ומשהמשיך בנסיעתו ונדלקה שוב הנורה, עצר את הרכב במקום אותו לא הכיר, במרחק של כ-150 מ' מהמשאית. הוא פתח את מכסה המנוע, וכשהאיר עם הפנס של הטלפון ונגע במקום, הבחין בנזילת שמן. הנאשם נשאל כיצד זיהה את הנזילה והשיב כי לא רואים את המקום, ורק כאשר מכניסים את היד מתחת לסטרטר ניתן להרגיש את הנזילה. יצוין כי עדותו בפניי היתה שונה בענין זה מהודעתו במשטרה, אז מסר כי ראה את הנזילה כבר כשעצר לראשונה עקב הידלקות הנורה, עוד לפני הכניסה לתחנת הדלק (ת/ש' 1-8-12).

בשלב זה לדבריו החליט לאלתר פתרון, באמצעות חומר אשר מצוי ברכבו ונקרא פלסטלינה, אשר מתקשה כמו מתכת כאשר הוא מודבק. הוא הוציא פלייר מערכה של הג'ק, ורצה לחפש פחית כדי לחזק אותה עם הפלייר אל הצינור הנוזל. לדבריו, החל להסתובב ברגל כשמכסה המנוע מורם. הוא טען כי לא נגע במשאית אלא חלף לידה, שכן חיפש צינורית והסתכל למדרכה. בשלב זה הגיע למקום סייר חברת "פויינטר" והטיח בפניו כי הוא מנסה לגנוב את המשאית. הנאשם העיד כי חיפוש החלק ארך כרבע שעה-עשרים דקות (ע' 34 ש' 21-24).

26. הנאשם העיד כי אף אחד מן השוטרים שהגיעו למקום לא ניגש לאוטו על מנת לבחון באם יש ברכב

נזילה, אף כי התחנן שיעשו כן. בפני אף אחד מהשוטרים אשר העידו בבית המשפט לא נטען על ידי ההגנה כי הוצע להם לראות את הנזילה אולם הם סירבו. עוד יצויין, כי לדברי הנאשם הוא הציג בפני השוטרים את הפלסטלינה. אף אחד מהשוטרים לא נשאל בבית המשפט על ידי ההגנה אודות הטענה כי הנאשם הציג להם את הפלסטלינה.

באשר למטרת שיטוטו של הנאשם בשטח, במשטרה טען מספר פעמים כי עצר את הרכב והחליט לחפש "חתיכת פח או צינורית" על מנת להדביק את הדליפה (ת/1). בבית המשפט העיד כי חיפש פחית, אותה התכוון לחתוך בקצוות (ע' 35 ש' 1-3).

הנאשם טען כי כאשר הגיע הסייר למקום הפלייר היה בידו, בשונה מעדות הסייר לפיה ראה לאחר הארוע את הפלייר מונח על גדר בסמוך למשאית. הנאשם אף טען כי גם כאשר הגיעו שוטרים למקום הוא אחז בפלייר, ובכך סתר גם את עדות השוטר גרינברג, אשר העיד כי קיבל את הפלייר משוטר אחר. בניגוד לעדות גרינברג, הנאשם הכחיש כי תחילה אמר שהפלייר אינו שלו.

27. באשר לשימוש אפשרי בפלייר, טענה ההגנה בסיכומיה כי לא ניתן לחתוך את הכבל באמצעות הפלייר שנתפס. יצויין כי הנאשם עצמו לא טען זאת בעדותו, וכאמור הוא טען כי לקח את הפלייר והסתובב עימו, כשבכוונתו לחתוך פחית אותה חיפש. לא נתפסו על הנאשם כלי חיתוך אחרים, ולפיכך מעדות הנאשם עצמו עולה כי ניתן לעשות שימוש בכלי שנתפס לשם חיתוך. אף שלא ניתן להסיק מחוות הדעת שהציגה התביעה את היכולת לחתוך באמצעות הפלייר, הרי שהדבר עולה מעדות הנאשם עצמו, כי ניתן לעשות שימוש בפלייר גם לפעולת חיתוך.

יצויין בהקשר זה כי ההגנה הציגה בפרשת ההגנה כבל אשר הנאשם העיד כי רכש אותו בחנות לממכר מצברים (נ/3). הכבל לא הוצג לאף אחד מעדי התביעה, ואלו לא נשאלו באם ניתן לחתוך כבל זה באמצעות הפלייר, ובאשר למידת הדמיון בין הכבל שנרכש לבין כבל המצבר שנחתך. לפיכך לא ניתן להסיק מהצגת הכבל והפלייר בפניי באם ניתן לחתוך את כבל המצבר באמצעות אותו פלייר, ואיני מייחסת משמעות ראייתית לכבל שהוצג בפניי.

הנאשם נשאל באשר למצבר הנוסף אשר נמצא ברכבו, והשיב כי מדובר במצבר ישן שלו, לא תקין ומפוצץ. הוא לא נתן הסבר מספק לשאלה מדוע נסע עם מצבר ישן ולא תקין. במשטרה טען הנאשם אחרת - כי מדובר במצבר חדש אותו הוציא מרכב שמכר (ת/4). יוזכר כי מהעדויות עלה כי על מנת לגנוב משאית יש צורך בניתוק מצבר המשאית ובהרכבת חלק אחר במקומו, אולם הנאשם אינו מואשם בנסיון לגניבת המשאית כולה, ולפיכך סוגיית המצבר הנוסף ברכבו אינה הכרחית להכרעה באישום נשוא כתב האישום.

טענה בדבר מחדל חקירתי

28. הנאשם העיד כי במקום בו עומדת המשאית יש כשמונה מצלמות אבטחה ושומר, אשר יכולים היו ללמד כי לא נגע במשאית. נטען על ידי ההגנה כי העובדה שהמשטרה לא אספה את סרטי המצלמות המכוונות אל המשאית ולא צפתה בהם מהווה מחדל חקירתי, שכן צפייה במצלמות יכולה היתה לסייע להגנה להוכיח את טענתה זו.

השוטר גרינברג אישר כי היו מכוונות מצלמות לאזור בו מוקמה המשאית. גם השוטר תורכיה אישר כי המשאית חנתה מול חברה אשר יש לה מצלמות אבטחה במקום. הוא ניסה לאתר את הבעלים ואף שוחח לשם כך עם השומר שהיה במקום, אולם לא איתר אותם בזמן אמת במקום האירוע, בשעת לילה מאוחרת (עדותו וכן ת/3). השוטר ריקמן העיד כי באם אין בתיק מזכר בתיק המתעד בקשה שלו לצפות בסרטי האבטחה, המשמעות הינה כי לא ביקש זאת.

המאשימה טענה כי נבדקו הסרטונים, ומהבדיקה עלה כי לא ניתן היה לראות בהם את המשאית. כאמור, מראיות המאשימה עלה כי נעשה נסיון לברר את תוכן המצלמות, ובשיחה עם עובדת במפעל בשם אתי נאמר לשוטר ריקמן כי נבדקו המצלמות בשעות הרלוונטיות וכי נראה בהן אדם מסתובב הלוך חזור, אולם לא נראית משאית (נ/2). בניגוד לטענת ההגנה בסיכומיה, לא אמרה אתי כי אותו אדם נראה מחפש משהו. יוזכר כי על פי העדויות, רכבו של הנאשם היה במרחק של כ-100-150 מ' ממיקום המשאית, ולפיכך בהחלט ייתכן כי המצלמות תעדו את רכבו של הנאשם ולא את המשאית.

נטען על ידי ההגנה כי לא ניתן להתבסס על דברי אתי לפיהם לא רואים משאית במצלמה, בשעה שהשוטרים עצמם מאשרים כי היתה מצלמה המכוונת לאזור המשאית.

מדובר בטענה שובת לב. יחד עם זאת, הנאשם עצמו לא העלה טענה זו בעת חקירתו במשטרה. מצופה היה כי לו היה באמת ובתמים סובר כי במצלמות האבטחה יש פוטנציאל מזכה, היה מעלה זאת כבר בהזדמנות הראשונה, ולא רק לאחר שקיבל לידיו את חומר החקירה ונוכח שהמשטרה לא צפתה בעצמה במצלמות האבטחה. עוד יצוין, כי לא נטען כי ההגנה עשתה בעצמה מאמץ כלשהו על מנת לקבל לידיה את מצלמות האבטחה, והדעת נותנת כי לו היה במצלמות אלו אכן פוטנציאל מזכה, היה הנאשם מנסה לכל הפחות לקבל לידיו את תוכן המצלמות.

הלכה היא כי אין על המאשימה להציג "ראיה מקסימלית". נפסק כי "**חרף העומס המוטל על המשטרה בחקירותיה, עליה למצות את מירב אפיקי החקירה ולתפוס ראיות רבות ככל הניתן כדי שלפני בית המשפט תונח תשתית ראייתית רחבה ככל האפשר**". ויחד עם זאת- "**מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכוי של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעבירות שיוחסו לו**" (ר' ע"פ 8187/11, פלוני נ' מדינת ישראל, ס' 36 ו-38 לפסק הדין).

בענייננו לא התעלמה המשטרה מסרטון האבטחה של המפעל, אלא ערכה בדיקה עם עובדת במפעל,

והסתפקה בבדיקה שביצעה אותה עובדת, אשר לא נטען כי היה לה אינטרס כלשהו במסירת המידע שמסרה, והינה אובייקטיבית לענין אותו התבקשה לבדוק. לפיכך, אף אם יכולה היתה המשטרה לעשות יותר משעשתה, איני סבורה כי יש במחדל זה כדי לעלות עד כדי זיכוי של הנאשם, בוודאי כאשר לא נטען הדבר על ידי הנאשם בהזדמנות ראשונה, וכאשר לא נטען כי ההגנה עשתה מעשה כלשהו על מנת לקבל לידיה את הראיה המזכה לכאורה.

סיכום

29. נתתי אמון בעדויות עדי התביעה. משילוב עדות הסייר עם עדות אמיר נעים באשר לזמני ההתרעה, עולה כי חלון הזמן בין הניתוק לבין הקריאה לסייר והגעתו למקום ארך דקות ספורות. נעים, כזכור, העיד כי אינו זוכר במדויק את שעת הארוע, אשר היתה מאוחרת. נוכח עדותו של הסייר קדם, אשר העיד כי הגיע למקום חמש דקות לאחר הקריאה, בשילוב עדות נעים כי החברה מודיעה על הארוע דקות ספורות לאחר הניתוק, העובדה שנעים הגיע למקום רק בשעות הצהריים שלמחרת, אינה מעלה ואינה מורידה בהתייחס לשעת הניתוק, אשר היתה בסמוך מאד לשעה 2:45.

מהראיות עולה כי מדובר באותן דקות בהן שהה הנאשם, בהתאם לגרסתו במשטרה, בסביבת המשאית. המדובר באזור תעשייה, בשעת לילה מאוחרת. לא נטען על ידי מי מהעדים, ובכלל זה על ידי הנאשם עצמו, כי הסתובב במקום באותו פרק זמן מצומצם אדם נוסף.

נוכח האמור לעיל, התמונה הראייתית המתגבשת מניתוח הראיות הינה כי באותו פרק זמן מצומצם של דקות ספורות ניתק כבל המצבר מהמשאית, והנאשם היה במקום, כשפלייר בידו. הסייר העיד כאמור עדות מדויקת בה נתתי אמון, ולפיה כאשר פנה אל הרחוב בו נמצאה המשאית ראה את הנאשם "מתחת" למשאית, כלומר בין תא הנהג למקום בו נמצא המצבר, ובסוגייה זו אני מעדיפה כאמור את עדות הסייר על פני עדות הנאשם, הטוען כי לא היה באזור המצבר אלא על המדרכה.

גם שינוי הגרסה של הנאשם באשר להחזקת הפלייר, כאשר תחילה הכחיש כי הפלייר שייך לו, ושינה את טעמו רק לאחר שנשאל אם ימצאו עליו טביעות אצבע שלו, וטענתו כי אחז בפלייר כל העת, בשונה מעדותם של קדם ושל גרינברג, מהן עלה כי הפלייר נמצא על גדר בסמוך למשאית, מלמדים כי הנאשם לא העיד אמת. הדעת נותנת כי לו אכן חיפש חיפוש תמים באזור, לא היה משנה גרסתו בענין זה.

כאמור לעיל, לגרסת הנאשם עצמו הוא שוטט באזור עם פלייר על מנת למצוא צינורית ולחתוך אותה. לפיכך המסקנה הינה כי ניתן לעשות שימוש בפלייר שנתפס לשם חיתוך.

30. מבחינת מסכת הראיות כולה אני קובעת כי הראיות הנסיבתיות מערבות את הנאשם בביצוע העבירה, תוך שקלול ניסיון החיים והשכל הישר. סבורני כי הנאשם הוא שחתך את כבל המשאית, וכי זו המסקנה הסבירה והאפשרית העולה מחומר הראיות.

31. כאמור, לאחר הקביעה לעיל יש לבחון אם ההסבר אותו סיפק הנאשם לנוכחותו במקום מקים ספק בגרסת התביעה לארוע.

הנאשם טוען כאמור כי אינו מכונאי אולם הוא מבין קצת, "פחות או יותר" במכונאות, ולכן החליט לחפש באישון לילה, במרחק של 150 מטר מרכבו, "חתיכת פח" או פחית, לתיקון נזילת שמן ברכבו. הוא רצה להדביק את הפחית עם פלסטלינה לחלק ברכב, כאשר יוזכר כי לגרסתו לא ניתן לראות את החלק הנוזל כאשר פותחים את מכסה המנוע, הן מאחר שהמקום מוסתר על ידי חלק אחר של המנוע, והן מאחר שהמקום אינו מואר מספיק, והיה עליו להאיר עם הפנס של הטלפון הנייד על מנת לראות את המקום. כל זאת, בסמיכות זמנים של ממש לקבלת הקריאה בדבר ניתוק המצבר מן המשאית, ומבלי שנטען כי היה במקום חשוד אחר, אף כי לגרסת הנאשם עצמו הוא הסתובב במקום כרבע שעה - עשרים דקות. מדובר בגרסת בדים, ובתיאור שאינו סביר או אמין.

32. ב"כ הנאשם הציג מספר פסקי דין בכל הנוגע לדיות הראיות במקרים של ראיות נסיבתיות. במקרים בהם זיכה בית המשפט נאשמים, הוצגו לבית המשפט על ידי ההגנה ראיות אשר הקימו ספק סביר - עדים אשר תמכו בגרסת הנאשם, או ראיות חפציות אשר היה בהן כדי לעורר ספק. בחלק מן המקרים נמצאו שקרים בוטים או סתירות בעדויות עדי התביעה.

בענין שבפניי לא נמצאו שקרים או סתירות של עדי התביעה, ולא הוצגה כל ראיה - בדמות מסמכים, קבלה או עדות המאשרת כי כלל היתה תקלה ברכבו של הנאשם, וכי התקלה תוקנה בסמוך לארוע. מדובר לכאורה בראיה אשר נקל היה על הנאשם להציג, שכן הדעת נותנת כי לו היתה תקלה ברכבו, תקלה אשר לעדותו לא ניתן היה להמשיך ליסוע ברכב ללא תיקונה, היה עליו לתקן את התקלה - בדרך של הבאת הרכב למוסך, או לכל הפחות ברכישת חלקי חילוף. אף בגרסת הנאשם עצמו לא נשמע כל תאור באשר לתיקון הרכב לאחר מעצרו. יוזכר בהקשר זה כי השוטרים העידו כי בחנו את טענת הנאשם בזמן אמת אך לא הבחינו בנזילה, והם לא עומתו עם טענת הנאשם לפיה לא בדקו את הרכב חרף בקשתו לעשות כן. כן תוזכר עדות קדם לפיה הנאשם פתח את מכסה המנוע רק לאחר שהוזעקה למקום המשטרה, בשונה מעדות הנאשם בענין זה. כך גם לא נסתרה העדות לפיה הרכב נסע כשורה אל תחנת המשטרה מיד לאחר שהייתה בו לכאורה אותה נזילה.

נוכח המתואר לעיל איני מקבלת את גרסת הנאשם לפיה היתה תקלה ברכבו. לגרסה זו לא הוצגו כל תימוכין בראיות, והיא נסתרה כאמור בעדויות השוטרים.

33. נוכח המפורט לעיל, איני נותנת אמון בגרסת הנאשם, וסבורני כי ההסבר אותו נתן אינו "הסבר סביר" כדרישת הפסיקה, והוא אינו מקים ספק או משתית גרסה אפשרית ממשית אחרת להימצאו במקום, מלבד גרסת המאשימה (ור' לענין זה את ע"פ 9372/03, עמוס ויזל נ' מדינת ישראל).

לפיכך אני קובעת כי מארג הראיות שהוצג על ידי המאשימה מבסס את אשמתו של הנאשם בנסיון לגנוב מצבר

באמצעות פירוקו, ובהחזקת מכשיר פריצה לשם כך, ומרשיעה אותו במיחוס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ב' אדר תשע"ד , 02 פברואר 2014, במעמד הצדדים.